

Ústavný súd Slovenskej republiky

**KONEČNÉ STANOVISKO K ZMENENÉMU
NÁVRHU ZÁKONA
O
PROKURATÚRE
ČIERNEJ HORY**

prijaté Európskou komisiou pre demokraciu prostredníctvom práva
(Benátska komisia) na jej 102. plenárnom zasadnutí
(Benátky 20. – 22. marec 2015)

na základe komentárov

p. Guida NEPPI MODONU (Taliansko)
p. Jørgena Steena SØRENSENA (Dánsko)
p. Jamesa HAMILTONA (expert, Írsko)

predkladá:

JUDr. Ivetta Macejková, PhD.

predsedníčka Ústavného súdu Slovenskej republiky, členka Benátskej komisie

Z ANGLICKÉHO ORIGINÁLU:

FINAL OPINION ON THE REVISED DRAFT LAW ON THE PUBLIC PROSECUTION OFFICE
OF MONTENEGRO

Preklad a korektúra:

JUDr. Erika Vadászová, hlavný radca Ústavného súdu Slovenskej republiky
Mgr. Anna Göblová, hlavný radca Ústavného súdu Slovenskej republiky

Spr 807/2015

Obsah

I. ÚVOD	3
II. PREDBEŽNÉ POZNÁMKY	3
A. Kontext	3
III. ZMENENÝ NÁVRH ZÁKONA O PROKURATÚRE	4
A. Všeobecné ustanovenia	4
B. Zriadenie, organizácia a príslušnosť prokuratúry	5
C. Rada prokurátorov	5
1. Pomerné zastúpenie všetkých úrovní prokuratúry	6
2. Voľba námestníkov prokurátorov	6
3. Voľba významných právnikov za členov rady prokurátorov	6
4. Právomoci	7
D. Voľba vedúcich prokuratúr/prokurátori	8
1. Voľba generálneho prokurátora	8
2. Podmienky na menovanie prokurátorov/vedúcich prokuratúr	9
3. Menovanie prvostupňových prokurátorov, prokurátorov prokuratúr vyššieho stupňa a generálnych prokuratúr	9
E. Dočasné pridelenie a preloženie prokurátora	10
F. Hodnotenie prokurátorov	10
G. Nezlučiteľnosť a ukončenie funkcie prokurátora	10
H. Disciplinárna zodpovednosť a odvolanie	11
I. Interná organizácia práce prokuratúry	12
J. Dohľad nad činnosťou prokurátorov	13
K. Ochrana údajov	14
L. Prechodné a záverečné ustanovenia	14
IV. ZÁVERY	14

I. ÚVOD

1. Dňa 24. decembra 2014 požiadal predseda Parlamentu Čiernej Hory Benátsku komisiu o stanovisko k zmenenému návrhu zákona o Prokuratúre Čiernej Hory (ďalej len „návrh zákona“) (CDL-REF(2015)002) v znení zo 4. decembra 2014.

2. Benátska komisia na svojom 101. plenárnom zasadnutí (Benátky 12. – 13. december 2014) už prijala na základe žiadosti Ministerstva spravodlivosti Čiernej Hory (z 2. septembra 2014) predbežné stanovisko¹ k skoršiemu návrhu zákona o Prokuratúre Čiernej Hory. O stanovisko Benátskej komisie bolo požiadané aj k trom ďalším návrhom zákonov, ktoré boli pripravované v rámci prebiehajúcej reformy súdnictva v Čiernej Hore: návrh zákona o špeciálnej prokuratúre, návrh zákona o súdoch a návrh zákona o právach a povinnostiach sudcov a Súdnej rade Čiernej Hory.

3. P. Guido Neppi Modona, p. Jørgen Steen Sørensen a p. James Hamilton boli požiadaní, aby v mene Benátskej komisie konali ako spravodajcovia.

4. Po tom, ako orgány Čiernej Hory medzičasom zmenili predošlý návrh zákona berúc do úvahy hodnotenia Komisie a naďalej požadujú stanovisko Komisie k zmenenému návrhu zákona, Komisia na svojom 101. plenárnom zasadnutí povolila spravodajcom z dôvodu neodkladnosti vnútroštátneho konania zaslať predbežné stanovisko Parlamentu Čiernej Hory pred svojím 102. plenárnym zasadnutím.

5. Predmetné stanovisko bolo prijaté Benátskou komisiou na jej 102. plenárnom zasadnutí (Benátky 20. – 21. marec 2015).

II. PREDBEŽNÉ POZNÁMKY

A. Kontext

6. Podstata žiadosti o právne posúdenie navrhovaného zákona o Prokuratúre Čiernej Hory adresovanej Benátskej komisii spočíva v reforme súdnictva, ktorá v Čiernej Hore prebieha po zmene ústavy v roku 2013, a snahách krajiny o prístupenie k EÚ. Keďže kontext už bol v predbežnom stanovisku Komisie predostretý, súčasné stanovisko sa ním už nebude zaoberať.

7. Benátska komisia vo svojom predbežnom stanovisku dospela k záveru, že predošlý návrh zákona predstavoval dobrý právny základ pre efektívne fungovanie prokuratúry v Čiernej Hore, jej vysokú odbornú kvalitu a súlad s pravidlami a princípmi ustanovenými v ústave (v znení z roku 2013), so zaužívanými európskymi štandardmi a predchádzajúcimi odporúčaniami Komisie.

8. Aj napriek tomuto všeobecne pozitívnemu hodnoteniu návrhu zákona predbežné stanovisko odporučilo zmenu alebo vylepšenie niektorých jeho ustanovení za účelom ich zosúladenia s príslušnými štandardmi, a to najmä:

---

¹ Pozri CDL-AD(2014)042, Predbežné stanovisko k návrhu zákona o Prokuratúre Čiernej Hory prijaté Benátskou komisiou na jej 101. plenárnom zasadnutí (Benátky 12. – 13. december 2014).

- obmedzenie rozsahu činností prokuratúry v trestnej oblasti a jasné ustanovenie v zákone, že prokurátori budú vykonávať svoje úlohy nestranne a objektívne na základe zásad legality a rovnosti pred zákonom;

- zjednodušenie postupov pri navrhovaní a voľbe členov rady prokurátorov spomedzi prokurátorov a zabezpečenie pomerného a spravodlivého zastúpenia všetkých úrovní prokuratúr; zavedenie kvalifikovanej dvojtretinovej väčšiny, ako aj mechanizmu proti zablokovaniu voľby významných členov právnického stavu;

- voľba vyšetrovateľa v disciplinárnych veciach, ako aj predsedu disciplinárneho výboru spomedzi právnikov nepatriacich do prokuratúry za účelom zabezpečenia vyššej kredibility a demokratickej legitimity disciplinárneho konania v súlade s čl. 136 ústavy, ktoré by zaručili autonómiou prokuratúry;

- zmena systému kontroly ministerstva spravodlivosti nad riadiacimi činnosťami prokuratúry za účelom zabezpečenia úplného a efektívneho rešpektovania nezávislosti prokuratúry a funkčnej imunity jednotlivých prokurátorov.

9. Benátska komisia v súvislosti s implementáciou budúceho zákona zdôraznila taktiež potrebu plného rešpektovania zásad právnej kontinuity a funkčného obdobia na neobmedzené časové obdobie, ako aj stability vo funkcii a autonómie prokurátorov, vedúcich prokuratúr a prokuratúry ako celku.

10. Predmetné stanovisko sa zaoberá najrelevantnejšími vylepšeniami zavedenými novým znením návrhu zákona a ustanoveniami, ktoré v budúcnosti môžu byť parlamentom v súlade s odporúčaniami Benátskej komisie vylepšené.

11. Toto stanovisko je založené na anglickom preklade návrhu zákona, ktorý poskytli orgány Čiernej Hory. Hoci nový návrh obsahuje mnoho ustanovení, ktoré sa zdajú byť identické s ustanoveniami predchádzajúceho návrhu zákona, celý text bol medzičasom opätovne preložený, dôsledkom čoho mnoho ustanovení, ktoré sa zdajú byť v pôvodnom jazyku nezmenené, teraz v anglickom jazyku znejú inak. Keďže preklad nemusí byť vždy vo všetkých bodoch v porovnaní s pôvodnou verziou presný, niektoré načrtnuté otázky sa mohli vyskytnúť aj kvôli problémom s prekladom.

III. ZMENENÝ NÁVRH ZÁKONA O PROKURATÚRE

A. Všeobecné ustanovenia

12. Všeobecné ustanovenia, ktoré sú v anglickej verzii skoršieho návrhu zákona nazvané ako „základné ustanovenia“, obsahujú niekoľko vylepšení zavedených na základe odporúčaní Benátskej komisie.

13. **Článok 2** obsahuje špecifický odkaz na stíhanie „trestných činov“. Uvedené sa zdá byť skôr objasnením než zmenou podstaty, keďže predošlé znenie odkazovalo na „ďalšie trestné konania, ktoré sú stíhané *ex officio*“, výraz, ktorý bol v predbežnom stanovisku kritizovaný ako nejasný. Rovnaké znenie by malo byť použité v novom čl. 16.

14. Podľa odporúčania Benátskej komisie **čl. 4** ustanovuje, že prokurátor stíha trestné činy „nestranne a objektívne, rešpektujúc zásady legality a rovnosti pred zákonom“. Odkaz

na garanciu verejného záujmu a „rešpektovania a ochrany ľudských práv a slobôd“ bol správne zrušený, keďže tieto úlohy patria skôr ombudsmanovi.

15. Víta sa, že **čl. 5**, i keď stále nazvaný „verejnosť“, berie do úvahy, že predbežné vyšetrovania prokurátora sú zo zjavných trestno-procesných dôvodov tajné, a nehovorí už viac o zverejňovaní prokurátorských úkonov. Avšak nové ustanovenie je príliš všeobecné a tautologické a ustanovuje len, že „úkony prokuratúry sú určené zákonom ustanoveným spôsobom“, a nehovorí nič o zverejňovaní. Napriek tomu ďalšie časti návrhu zaoberajúce sa ochranou údajov a vonkajšími vzťahmi, ktoré sú rozobraté nižšie, sú vo veci zverejňovania oveľa menej obmedzujúce než predošlý text. Odporúča sa jasne ustanoviť, že „úkony prokuratúry sú tajné, ak zákon neustanovuje inak“, a zmeniť názov článku.

16. **Článok 6** teraz odkazuje na práva a povinnosti prokurátora rozvíjať ich odborné zručnosti, čo zodpovedá skorším kritikám Komisie.

17. Napokon nový **čl. 10** – posledný zo všeobecných ustanovení – správne ustanovuje, že používanie mužského rodu v tomto zákone implicitne zahŕňa ženský rod.

B. Zriadenie, organizácia a príslušnosť prokuratúry

18. **Článok 13** rovnako ako čl. 12 predošlého návrhu zákona, ktorý upravuje úrad špeciálnej prokuratúry, ustanovuje, že nový úrad „bude pôsobiť v súlade so špeciálnym zákonom ...“. Prostredníctvom **čl. 11 ods. 3** návrhu zákona je nový úrad formálne začlenený do štruktúry prokuratúry. Benátska komisia vo svojom predbežnom stanovisku k úradu špeciálnej prokuratúry odporučila zlúčiť prokuratúru a nový špeciálny úrad do jedného zákona za účelom *inter alia* zabránenia riziku nesúladu s čl. 134 ústavy, ktorý ustanovuje, že prokuratúra je jednotná. Rozhodnutie orgánov Čiernej Hory vypracovať pre špeciálneho prokurátora osobitný zákon by mohlo mať pozitívny dopad na to, aby sa ustanovil rámec pre zvýšenú autonómiu nového úradu a zaručila jeho efektívnosť vo vzťahu k organizovanému zločinu a korupcii.

19. Jediná zmena v tejto kapitole je **čl. 16** (bývalý čl. 15), ktorý teraz odkazuje na „ďalšie trestné činy stíhané zákonom“. Zdá sa, že tento nový text vzal do úvahy skoršiu kritiku vyslovenú v predošlom stanovisku. Ako už bolo skôr uvedené, odporúča sa zosúladiť toto znenie s novým znením čl. 2 obsahujúcim špecifický odkaz na stíhanie „trestných činov“.

C. Rada prokurátorov

20. Čo sa týka rady prokurátorov, niektoré ustanovenia návrhu zákona by mali byť vylepšené. Zloženie a funkčné obdobie rady (**čl. 18, čl. 19 a čl. 28**) ostávajú nezmenené. Systém volieb rady ostáva taký, ako to bolo navrhované v predošlom návrhu. Odporúčania Komisie týkajúce sa systému volieb najmä v otázke zložitosti systému volieb členov, ktorí sú prokurátormi, a metódy voľby významných právnikov parlamentom neboli vzaté do úvahy. Kritické poznámky Komisie ohľadom početnosti prokurátorských štruktúr (body 50 až 51 predbežného stanoviska,) tiež neboli vzaté do úvahy. Konkrétnejšie poznámky k týmto záležitostiam sú vyjadrené v nasledujúcich bodoch.

1. Pomerné zastúpenie všetkých úrovní prokuratúry

21. **Článok 18** naďalej ustanovuje, že z piatich členov prokuratúry volených grémiom prokurátorov je len jeden volený spomedzi prokuratúr prvého stupňa, zatiaľ čo štyria sú volení spomedzi prokurátorov generálnych prokuratúr, špeciálnych prokuratúr a prokuratúr vyššieho stupňa. Aby sa zabezpečilo pomerné a spravodlivé zastúpenie všetkých stupňov prokuratúr, najmenej dvaja členovia by mali byť volení spomedzi prokuratúr prvého stupňa, berúc do úvahy, že generálny prokurátor je ex officio predsedom prokurátorskej rady. Navyše, nezmenený postup voľby ustanovený v **čl. 23 až čl. 25** zostáva príliš zložitý a mal by byť zjednodušený.

2. Voľba námestníkov prokurátorov

22. V tomto kontexte možno tiež uviesť, uvedomujúc si okrem voľby členov rady dôležitosť aj ďalších funkcií grémia prokurátorov a výboru pre etický kódex prokurátorov, že návrh na riešenie otázky vzniku a právomocí týchto dvoch orgánov sa nezdá byť úplne vhodný len v kontexte týchto dvoch volieb, tak ako to je v **čl. 20 a čl. 21**. Etický kódex ako taký je dostatočne dôležitý na to, aby tvoril samostatnú časť návrhu zákona. Nevhodnosť tohto riešenia je podčiarknutá aj skutočnosťou, že ustanovenie, ktorým sa zriaďuje etický výbor (**čl. 21**), bolo v revidovanom návrhu zákona zmenené tak, aby obsahovalo ustanovenie umožňujúce akejkolvek osobe obrátiť sa na tento výbor, aby sa vyjadril k tomu, či správanie prokurátora je v súlade s etickým kódexom (pozri tiež bod 31 nižšie).

3. Voľba významných právnikov za členov rady prokurátorov

23. Aby sa zabránilo politizovaniu menovania, **čl. 26** upravujúci voľbu štyroch významných právnikov parlamentom by mal byť zmenený tak, ako to navrhovala Benátska komisia. Mala by sa požadovať kvalifikovaná dvojtretinová väčšina, tak ako to ustanovuje čl. 91 ústavy pre súdnu radu. Skutočnosť, že ústava výslovne neustanovuje kvalifikovanú väčšinu pre parlamentnú voľbu neprokurátorských členov rady prokurátorov, nie je prekážkou, keďže účelom kvalifikovanej väčšiny je posilnenie záruk autonómie a nezávislosti štyroch právnikov zvolených parlamentom. Požiadavka kvalifikovanej väčšiny by naznačovala, že je potrebné predvídať mechanizmus proti zablokovaniu, napríklad trojpäťtinovú väčšinu pre druhú voľbu, ako to je ustanovené pre súdnu radu v čl. 91 ústavy; alternatívou by bolo navrhnúť vyšší počet kandidátov a voľbu s absolútnou väčšinou hlasov členov parlamentu. Navyše, ako sa odporúča v predbežnom stanovisku, malo by sa objasniť, čo sa myslí pod „kompetentným pracovným orgánom parlamentu“ zodpovedným za predkladanie návrhov.

24. **Článok 27** nového návrhu zákona zavádza pre členov rady prokurátorov zákaz ich povýšenia alebo menovania (v prípade členov, ktorí sú významnými právnikmi) v rámci prokuratúry. Uvedené je v súlade s odporúčaním Komisie v jej predbežnom stanovisku a je vítané. Ustanovenia **čl. 29** týkajúce sa ukončenia funkčného obdobia členov rady boli zmenené tak, aby túto zmenu odzrkadlili.

25. **Článok 30** upravujúci odvolanie z úradu definuje, čo sa chápe pod vykonávaním povinností „nedbanlivým alebo neodborným spôsobom“. Nie je však jasné, či definícia má byť taxatívna alebo je len príkladom nedbanlivého správania. Definícia by mala byť taxatívna, aby nenechávala priestor pre iné úvahy. Trestný čin, ktorý bráni osobe byť členom

rady, je definovaný ako trestný čin, za ktorý sa ex officio ukladá trest odňatia slobody na minimálne šesť mesiacov. Navyše, posledný odsek nového čl. 30 odkazuje na pravidlá upravujúce disciplinárne konanie prokurátorov, ktoré sa teraz aplikuje aj na odvolanie členov rady prokurátorov. Tieto zmeny reflektujú odporúčania v predbežnom stanovisku Komisie.

26. Bohužiaľ, nový návrh zákona neberie do úvahy obavu vyjadrenú v predbežnom stanovisku ohľadom požiadavky, že návrh na odvolanie člena rady za výkon jeho povinností „nedbanlivým alebo neodborným spôsobom“ musí byť zaslaný orgánu, ktorý člena zvolil.² To znamená, že návrh na odvolanie môže byť odmietnutý, aj keď je opodstatnený. Komisia opätovne poukazuje na svoje odporúčanie, aby ustanovenie o zaslaní rozhodnutia externému a poprípade politickému orgánu, ktorý volí tohto člena, bolo zrušené a aby o odvolaní rozhodovali iní členovia rady kvalifikovanou väčšinou bez člena, ktorého sa návrh týka.

27. **Článok 33** upravujúci odmeňovanie zohľadňuje komentáre v predbežnom stanovisku, podľa ktorých nie je rozumné umožniť rade stanoviť výšku svojej odmeny, a predpokladá prah 80 % priemernej hrubej mzdy v Čiernej Hore, ktorá môže byť vyplatená. V zmysle **čl. 36** je výška odmeny za členstvo vo výboroch podobne obmedzená na 40 %.

28. **Článok 38** (bývalý čl. 36) sa zaoberá stanovením počtu prokurátorov. Toto číslo súvisí s meradlom výkonnosti. Skoršie ustanovenie umožnilo rade určiť tento počet na návrh ministra spravodlivosti na podnet generálneho prokurátora. Zaangažovanosť ministra spravodlivosti pri tomto rozhodovaní v tomto novom texte chýba. Táto zmena posilňuje autonómiu prokuratúry a sleduje vytvorenie objektívneho základu pre rozhodovanie o počtoch, a preto by mala byť vítaná. Zmeny vzali do úvahy kritiky vyjadrené v predbežnom stanovisku (bod 62).

4. Právomoci

29. Právomoci a povinnosti rady ostávajú nezmenené aj napriek odporúčaniam uvedeným v predbežnom stanovisku.

30. Jednou zo sporných otázok, na ktorú sa poukázalo v predbežnom stanovisku, je právomoc vyjadriť sa k nezlučiteľnosti výkonu niektorých činností s výkonom funkcie prokurátora. V predbežnom stanovisku sa kladie otázka, či by nebolo vhodnejšie túto úlohu zveriť etickému výboru. Nový návrh ponecháva túto úlohu rade (**čl. 37(8)**). Navyše, **čl. 101** ustanovuje, že prokurátori, ako aj vedúci prokurátori môžu od rady požadovať, aby sa vyjadrila k otázke nezlučiteľnosti.

31. Avšak rovnako aj **čl. 21**, ktorým sa zriaďuje etický výbor, zavádza nové ustanovenie, podľa ktorého sa každá osoba môže obrátiť na výbor, aby sa vyjadril k tomu, či správanie prokurátora je alebo nie je v súlade s etickým kódexom. Ustanovenie nehovorí o tom, aké opatrenie by mal výbor prijať ako reakciu na takéto vyjadrenie, avšak pravdepodobne by mal mať právomoc v konkrétnom prípade zasiahnuť; inak je ťažké vidieť pridanú hodnotu tohto ustanovenia. Avšak ak je tento výklad správny, zhoršuje to problém uvedený už v predbežnom stanovisku, keďže výsledkom by bolo, že nielen rada, ale aj výbor by bol oprávnený sa touto vecou zaoberať. Keďže v rámci disciplinárnych konaní môžu prijímať rozhodnutia týkajúce sa disciplinárnej zodpovednosti (pozri **čl. 117** návrhu zákona)

---

² Pozri CDL-AD(2014)042, body 54 - 56.

len disciplinárny výbor alebo rada prokurátorov, etický výbor by mal mať vo vzťahu k týmto orgánom v každom prípade len poradnú úlohu a nemal by vydávať rozhodnutia.

32. **Bývalý čl. 41**, podľa ktorého rada mohla využiť odbornú pomoc psychológa v konaní o voľbách a vyhodnocovaní, bol vypustený. Ustanovenie bolo kritizované v bode 79 predbežného stanoviska. Jeho zrušenie je vítané.

D. Voľba vedúcich prokuratúr/prokurátori

1. Voľba generálneho prokurátora

33. Podmienky pre voľbu generálneho prokurátora boli rozšírené: **čl. 43** pozmeneného návrhu zákona ustanovuje, že voliteľnou je osoba s 15-ročnou pracovnou skúsenosťou ako prokurátor alebo *sudca* (toto v predchádzajúcom návrhu chýbalo), ako aj osoba, ktorá má 20-ročnú prax v inej právnej oblasti. Uvedené sa víta. Avšak niekoľko bodov by bolo vhodné spresniť.

34. Po prvé, návrh nerieši pozíciu osôb, ktoré majú dostatočnú kombinovanú skúsenosť. Bola by napríklad voliteľná osoba s 10-ročnou praxou ako profesor práva a s 11-ročnou praxou ako sudca? Bolo by vhodnejšie, ak by dodatočne k ustanoveniu, v ktorom sa označuje za voliteľnú osoba, ktorá pôsobí 15 rokov ako prokurátor alebo sudca, namiesto „v inej právnej oblasti“ bolo uvedené „20 rokov ako prokurátor, sudca alebo osoba pracujúca v inej právnej oblasti“. Navyše, malo by byť ozrejmené, že 15 rokov môže predstavovať určité obdobie pôsobenia ako sudca a určité obdobie pôsobenia ako prokurátor. Možno v čiernohorskom jazyku text nie je viacvýznamový.

35. Po druhé, slovné spojenie „inej právnej oblasti“ (ktoré nahradilo „iné funkcie v oblasti práva“ v predchádzajúcom návrhu zákona) je stále veľmi široké. V takejto dôležitej veci je osobitne dôležité byť veľmi precízny. Napríklad, mohla by sa spresniť prax advokáta alebo vyučujúceho na právnickej fakulte. Aj ďalšie oblasti by mohli byť pridané. V každom prípade použitie skôr všeobecného výrazu než konkrétneho zoznamu kvalifikovaných skúseností alebo pozícií môže viesť k sporom.

36. Nový text vo veľkej miere objasnil volebné postupy, ktoré sa majú rešpektovať. Okrem postupu pri uverejňovaní oznámenia o voľnom mieste **čl. 45 až čl. 47** ustanovujú, že žiadosti sa adresujú rade prokurátorov, ktorá zostaví zoznam kandidátov spĺňajúcich zákonné požiadavky. Následne rozšírené zasadnutie generálnej prokuratúry formuluje svoje pripomienky. Napokon rada predloží parlamentu odôvodnený návrh na vymenovanie jedného kandidáta, ako aj úplný zoznam mien kvalifikovaných kandidátov. Zdá sa, že tieto zmeny sú v súlade s odporúčaniami uvedenými v bode 73 predbežného stanoviska. Ešte je potrebné objasniť – a zaviesť mechanizmus proti zablokovaniu, ako to navrhuje predbežné stanovisko – ako postupovať v prípade, ak parlament nezvolí generálneho prokurátora ani po druhom hlasovaní (podľa **čl. 91 ústavy** sa v tomto prípade vyžaduje kvalifikovaná trojpäťtinová väčšina a generálny prokurátor je volený z kandidátov spĺňajúcich zákonné požiadavky, ktorí sa nachádzajú na zozname).

37. Víta sa, ako to ustanovuje **čl. 48**, že osoba môže byť zvolená za generálneho prokurátora maximálne na obdobie dvoch rokov.

2. Podmienky na menovanie prokurátorov/vedúcich prokuratúr

38. **Článok 49** mení všeobecné podmienky pre menovanie prokurátorov v troch bodoch. Po prvé, výslovná požiadavka (v bývalom čl. 45) byť občanom Čiernej Hory bola zrušená. Avšak objavila sa nová požiadavka, aby kandidáti spĺňali všeobecné požiadavky pre prácu v štátnych orgánoch, čo podľa všetkého zahŕňa požiadavku občianstva. Po druhé, namiesto úspešného vykonania sudcovskej skúšky je ďalšou požiadavkou v novom návrhu (**čl. 49**) úspešné vykonanie advokátskych skúšok. Ako to už bolo navrhované Benátskou komisiou, bolo by užitočné objasniť, či diplom z práva musí byť udelený len čiernohorskou univerzitou (alebo sa akceptujú aj diplomy udelené mimo územia štátu) a či občianstvo Čiernej Hory je ustanovené ako všeobecná požiadavka.

39. Na tieto všeobecné podmienky sa musí hľadieť v spojení so špeciálnymi podmienkami týkajúcimi sa pracovnej skúsenosti kandidátov pre každú osobitnú pozíciu. Tieto ustanovenia by sa mali zosúladiť s tými, ktoré upravujú podmienky menovania špeciálneho prokurátora v čl. 12 a čl. 13 pozmeneného návrhu zákona o úrade špeciálnej prokuratúry, odkazujúc na „sudcovské skúšky“, a nie na „advokátske skúšky“. Tento rozdiel v znení týchto dvoch návrhov môže tiež vyplývať z problémov s prekladom.

40. Nový návrh otvára v rámci prokuratúry pozície prokurátorom, ako aj sudcom a berie do úvahy skúsenosti v iných právnych oblastiach v prípade, ak je potrebné overiť, či kandidáti majú potrebné skúsenosti. Podľa Benátskej komisie takéto rozširovanie možností práce v prokuratúre môže byť len výhodou pre prokurátorov samotných, ako aj pre fungovanie úradu za podmienky, že je implementované spôsobom, ktorým sa medzi osobami, ktorých skúsenosti nebudú vždy priamo porovnateľné, zabezpečuje spravodlivá súťaž, a že skúsení prokurátori majú porovnateľnú možnosť uchádzať sa o pozície v rámci súdnictva.

41. Špeciálne podmienky pre menovanie prokurátora v prvostupňovej prokuratúre (čl. 50) vyžadujú dvojročnú skúsenosť poradcu v úrade prokuratúry alebo súdu alebo advokáta, notára, zástupcu notára či profesora práva alebo najmenej štvorročnú v iných právnických oblastiach. Nie je jasné, čo predstavujú „iné právnické oblasti“, a mali by byť jasne vymedzené. Pre vymenovanie do úradu prokuratúry vyššieho stupňa sa požaduje osemročná prax v pozícii prokurátora alebo sudcu a pre úrad generálnej prokuratúry 15-ročná v pozícii prokurátora alebo sudcu. Alternatívnych 20 rokov akéhokoľvek typu právnickej skúsenosti (vrátane „iných právnických oblastí“) sa požaduje v prípade úradu vyššieho stupňa, ako aj generálnej prokuratúry. Tieto zmeny sú vítané za podmienky odporúčaného objasnenia „iných právnických oblastí“.

42. Jedinou zmenou zavedenou pozmeneným návrhom zákona pre menovanie vedúceho prokuratúry okrem sprístupnenia pozície prokurátora sudcom je, že v prípade osôb so skúsenosťami sudcu je ich výkon v tomto úrade pri hodnotení zohľadňovaný. Táto zmena si nevyžaduje žiadny osobitný komentár (**čl. 51 a čl. 53**).

3. Menovanie prvostupňových prokurátorov, prokurátorov prokuratúr vyššieho stupňa a generálnych prokuratúr

43. V zmysle skoršieho návrhu (**bývalý čl. 55**) sa od osôb uchádzajúcich sa o menovanie za prokurátorov po prvýkrát požadovalo podstúpenie písomnej skúšky, od ktorej boli oslobodení, ak úspešne absolvovali justičné skúšky (**bývalý čl. 57**). Tento prístup je zachovaný v **čl. 59 a čl. 60** pozmeneného návrhu zákona; jediným rozdielom je, že v novom návrhu je odkaz na advokátske skúšky namiesto justičných skúšok. „Výsledok

písomnej časti“ je tiež kritériom pre výber prokurátorov do úradu vyššieho stupňa a generálnej prokuratúry, na ktorý sa aplikuje **čl. 60** o písomnom preverovaní v zmysle **čl. 72**. Avšak absolvovanie advokátskych skúšok/justičných skúšok je v zmysle oboch návrhov (pozri **nový čl. 49** a **bývalý čl. 45**) jednou z dvoch všeobecných podmienok pre vymenovanie za prokurátora a vedúceho úradu prokuratúry, a preto sa aplikuje na všetkých kandidátov. Môžeme si klásť otázku, od ktorých kandidátov sa bude požadovať podstúpenie písomnej skúšky a akú úlohu má písomné preverovanie spĺňať. Navyše, ako už bolo skôr uvedené, nie je jasné, či odkaz na advokátske skúšky namiesto justičných skúšok je dôsledkom problému s prekladom alebo ide o podstatnú zmenu skoršieho návrhu (pozri tiež komentáre v bode 39).

44. **Článok 61** aj naďalej ustanovuje, že pohovory sú vedené samotnou radou. Kritické poznámky formulované v predbežnom stanovisku vo vzťahu k tomuto systému (bod 78) neboli vzaté do úvahy.

E. Dočasné pridelenie a preloženie prokurátora

45. Zdá sa, že **čl. 81** a **čl. 82** neboli v porovnaní s predošlým čl. 69 a čl. 70 zmenené okrem pridania nového odseku v čl. 82, ktorý upravuje výdavky dočasného pridelenia, ktoré znáša prijímajúci úrad. Zdá sa, že oba články by mali byť čítané spoločne a že čl. 82 upravuje konanie, ktoré sa má dodržať v prípadoch, na ktoré sa použije čl. 81. Avšak za účelom zrozumiteľnosti by bolo vhodné, aby boli tieto dva články zlúčené a aby v druhom odseku čl. 82 bolo uvedené, že je nevyhnutné získať súhlas prokurátora. Ako v prípadoch predošlého čl. 69 a čl. 70 aj čl. 81 požaduje súhlas prokurátora s preložením, zatiaľ čo, ako sa zdá, čl. 82, ktorý obsahuje len povinnosť poradiť sa s daným prokurátorom, umožňuje nútené preloženie. Tieto ustanovenia sú však pod nadpisom „Dočasné pridelenie na inú prokuratúru so súhlasom prokurátora“ (kurzíva pridané). Dôrazne sa odporúča ozrejmiť tento závažný problém, ako aj možnosť odvolať sa proti núteným preloženiam. Navyše, terminológia použitá v oboch článkoch – „dočasné pridelenie“, „dočasný presun“, „dočasné preloženie“ – by mala byť zjednotená.

46. Konkrétne **čl. 84** sa zaoberá dočasným pridelením/presunom prokurátora na inú prokuratúru *bez* jeho súhlasu (kurzíva pridané) v prípadoch reorganizácie prokuratúry, ktorá vedie k znižovaniu počtu miest prokurátorov a ich zrušeniu. Zatiaľ čo dočasné pridelenie v zmysle čl. 81 a čl. 82 sa zdá byť dočasné (na obdobie maximálne jedného roka), žiadna takáto informácia sa nenachádza v čl. 84, čo, ako sa zdá, znamená, že v tomto prípade dočasné pridelenie/presun je nielen nútené, ale tiež stále. Tu je opäť dôležité zabezpečiť, aby voči tomuto opatreniu bola poskytnutá možnosť podať odvolanie.

F. Hodnotenie prokurátorov

47. Tieto ustanovenia sa zdajú byť v porovnaní s predchádzajúcim návrhom nezmenené; preto ostávajú skoršie komentáre a odporúčania Komisie aplikovateľné (pozri body 82 až 91 predbežného stanoviska). Predovšetkým bolo odporúčané, aby sa zabezpečila nezávislejšia hodnotiacia komisia a vylepšili hodnotiace kritériá.

G. Nezlučiteľnosť a ukončenie funkcie prokurátora

48. **Článok 101** teraz umožňuje prokurátorom, ako aj vedúcim prokurátorom požiadať o rozhodnutie ohľadom nezlučiteľnosti. Ak je možné domnievať sa, že toto by malo byť úlohou rady prokurátorov, toto ustanovenie je vítané (pozri bod 30).

49. Ustanovenie **bývalého čl. 90**, v zmysle ktorého súd preskúmavajúci prípad prokurátora, ktorý spáchal trestný čin pri vykonávaní svojich funkcií, by mohol požiadať radu o stanovisko k tomu, či rozhodnutie o väzbe bolo vhodné, bolo vypustené (pozri bod 93 predbežného stanoviska).

H. Disciplinárna zodpovednosť a odvolanie

50. Táto časť návrhu bola vo viacerých bodoch pozmenená. Tak ako Benátska komisia odporučila, spresnené boli trestné činy súvisiace s najprísnejšími disciplinárnymi sankciami: trestné činy, ktoré, ako bolo uvedené v **čl. 108** ods. 4.1, robia prokurátora „nehodným prokurátorského úradu“. Tieto sú teraz definované v ods. 5 toho istého článku ako trestné činy, za ktoré je *ex officio* trest odňatia slobody na najmenej šesť mesiacov. Navyše, požiadavka zopakovania zverejňovania utajovaných informácií (v **bývalom čl. 97**) v bode 2(8) a 2(10) bola správne vypustená.

51. Rovnako možno poznamenať, že po odporúčaní Benátskej komisie bol postup menovania prokurátora pre *disciplinárne veci* (alebo *žalobcu v disciplinárnych veciach*) v novom **čl. 112** zmenený. V zmysle skoršieho návrhu (**bývalý čl. 101**) rada túto osobu volila spomedzi prokurátorov generálnej prokuratúry. Hoci uvedené nevyvoláva hneď nevyhnutne konflikt záujmov, okrem prípadu, keď je generálna prokuratúra žalobcom, takýto návrh by nebol žiaduci, keďže aj rada, aj prokuratúra sú veľmi blízke generálnemu prokurátorovi. Rada síce môže viesť vypočúvanie a vydávať rozhodnutia, je však vhodnejšie, ak si udrží odstup od takýchto opatrení počas menovania prokurátora pre disciplinárne veci.

52. **Článok 112** obsahuje nový návrh, aby prokurátorom pre disciplinárne veci bol sudca menovaný radou prokurátorov na návrh predsedu najvyššieho súdu. Hoci toto riešenie má niekoľko výhod, bolo by vhodnejšie spresniť, že vymenovaná osoba nebude pri výkone funkcie prokurátora pre disciplinárne veci vykonávať sudcovské funkcie. Ďalším riešením umožňujúcim vyhnúť sa tomu, aby šetrenia v disciplinárnych veciach proti prokurátorom boli vedené sudcom a aby bol zaangažovaný aj predseda najvyššieho súdu, by bolo, aby prokurátor pre disciplinárne veci bol menovaný radou prokurátorov spomedzi kvalifikovaných právnikov na základe rovnakých požiadaviek, aké sú ustanovené pre laických členov rady. Uvedené by prispelo k autonómii a nezávislosti vyšetrovania v disciplinárnych veciach, čo je osobitne dôležité pre prokurátorov a širokú verejnosť.

53. Čo sa týka výboru pre disciplinárne veci, víta sa, že **čl. 114** teraz ustanovuje, že predseda výboru musí byť právnikom, členom rady prokurátorov v súlade s čl. 136 ústavy, v zmysle ktorého „*generálny prokurátor predsedá rade prokurátorov okrem disciplinárnych vecí*“. Nové ustanovenie posilňuje kredibilitu a demokratickú legitimitu disciplinárneho konania a rovnako znižuje riziko spochybňovania objektivity postupu. V zmysle návrhu sú však členovia výboru menovaní na návrh generálneho prokurátora (ako predsedu rady). Z uvedených dôvodov ide naďalej o problematické riešenie, ktoré je potrebné opätovne zvážiť.

54. Nový **čl. 114** ods. 3 ustanovuje, že generálny prokurátor nie je členom výboru pre disciplinárne veci. Hoci sa zdá, že ide o žiaduce ustanovenie, je skôr nadbytočné, keďže **čl. 36** ods. 2 už ustanovuje, že predseda rady prokurátorov nemôže byť predsedom alebo členom výborov, a preto ani predsedom či členom výboru pre disciplinárne veci.

55. **Článok 116** ustanovuje, že zasadnutie vedie výbor pre disciplinárne veci alebo rada prokurátorov. Neexistuje žiaden mechanizmus, ktorý by určoval, ktorý z nich to bude. Ani nie je jasné, kto prijíma takéto rozhodnutie alebo na základe akých kritérií. Všetky tieto prvky by mali byť jasne ustanovené.

56. **Článok 120** s názvom *Vylúčenie* (pozri bývalý čl. 109 nazvaný *Odvolyanie*) ustanovuje, že členovia by sa nemali zúčastňovať na činnostiach výboru pre disciplinárne veci alebo rady, ak okolnosti vyvolávajú pochybnosti o ich nestrannosti. Nové znenie objasňuje, že ustanovenie odkazuje len na činnosti súvisiace s prijímaním rozhodnutí ohľadom disciplinárnej zodpovednosti. Odseku 2, ktorý sa tiež odvoláva na „vylúčenie predsedu rady prokurátorov“, rovnako chýba presnosť (možno jedno alebo viaceré slová chýbajú). Rozhodnutie o vylúčení člena ostáva na rade, tak ako je to zrejmé aj v prípade rozhodnutia o vylúčení generálneho prokurátora, ak predsedá rade prokurátorov. Avšak čo sa týka výboru pre disciplinárne veci, otázka vylúčenia generálneho prokurátora nemôže ani len vzniknúť, pretože tento nemôže byť jeho súčasťou. Toto ustanovenie by teda malo byť relevantné, ak je rozhodnutie o disciplinárnej zodpovednosti vydané radou prokurátorov (pozri aj poznámky vyššie týkajúce sa **čl. 116**).

57. **Článok 123** určuje nové pravidlá pre trovy konania. Tie teraz znáša rada prokurátorov len v prípade, ak je návrh na určenie disciplinárnej zodpovednosti odmietnutý. Návrh predtým ustanovoval, aby rada zaplatila trovy v každom prípade vrátane prípadov, v ktorých bola disciplinárna zodpovednosť preukázaná.

I. Interná organizácia práce prokuratúry

58. Väčšina ustanovení ostala v tejto časti nezmenená. K niekoľkým zmenám predsa len došlo.

59. **Článok 131** (bývalý **čl. 127**) bol prepracovaný, aby výslovne odkazoval na úrad špeciálnej prokuratúry. Najprv odporúča zabezpečiť, aby všetky všeobecné pokyny a smernice adresované špeciálnym prokurátorom boli zverejňované vrátane výročnej správy predloženej úradom špeciálnej prokuratúry rade prokurátorov (a parlamentu).

60. Ďalej je možné konštatovať, že terajší **čl. 131** obsahuje výslovné ustanovenie umožňujúce generálnemu prokurátorovi vydávať v jednotlivých prípadoch pokyny vedúcemu špeciálnemu prokurátorovi, ktorý rovnako môže dávať pokyny ďalším špeciálnym prokurátorom. Ustanovenie je formulované rovnakým spôsobom ako v prípade právomoci dávať inštrukcie ďalším prokuratúram.

61. Pokyny dané v individuálnom prípade podliehajú požiadavke splnenia záruk ustanovených v **čl. 132**. Hoci sa to zdá byť v súlade s ustanoveniami *Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy REC(2000)19*³ (bod 10), v prípade, ak sa namieta, že pokyn je nezákonný, bol by ako doplňujúca záruka potrebný súd alebo nezávislý orgán, ktorý by rozhodol o zákonnosti pokynu. Tak ako to uviedla Benátska komisia vo svojej Správe o európskych štandardoch týkajúcich sa nezávislosti súdneho systému: časť II – prokuratúra, „akýkoľvek pokyn, ktorým sa mení rozhodnutie podriadeného prokurátora, by mal byť odôvodnený a v prípade tvrdenia, že pokyn je nezákonný, súd alebo nezávislý orgán, ako napríklad rada prokurátorov, by mali rozhodnúť o zákonnosti pokynu“.⁴ Následne je potrebné

³ Pozri Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy (2000)19 členským štátom o úlohe prokuratúry v trestnom súdnictve (prijaté Výborom ministrov 6. októbra 2000 na jeho 724. zasadnutí zástupcov ministrov).

⁴ Pozri CDL-AD (2010)040, bod 59; pozri tiež predbežné stanovisko (CDL-AD(2014)042, bod 107).

ustanoviť právo podať proti rozhodnutiu tohto orgánu sťažnosť. Všeobecne by bolo užitočnejšie posilniť možnosti pre súdny prieskum prokurátorských rozhodnutí.⁵ Za týmto účelom by bolo vhodné navyše ustanoviť záruku ochrany proti možným politickým zásahom do rozhodnutí špeciálnych prokurátorov.

62. Čo sa týka odňatia veci špeciálnemu prokurátorovi a jej pridelenia generálnemu prokurátorovi, predošlé ustanovenie to umožňovalo v prípade pochybností, či prokurátori tohto úradu nespáchali trestný čin súvisiaci s právomocami úradu špeciálnej prokuratúry (bývalý čl. 129 ods. 3). Toto ustanovenie bolo nahradené ustanovením, ktoré upravuje, že len z dôvodu vylúčenia (odvolania) alebo z iných legitímnych dôvodov, „ktoré môžu ovplyvniť ďalšie konanie“, môžu byť veci pridelené generálnemu prokurátorovi (nový čl. 133 ods.1). Táto zmena je vítaná (pozri aj poznámky v predbežnom stanovisku⁶).

63. Nový **čl. 135**, ktorý upravuje vzťahy s verejnosťou, významne zmenil text, čo sa týka šírenia informácií o práci prokuratúry. V zmysle tohto ustanovenia generálny prokurátor alebo osoba ním poverená alebo vedúci úradov môžu odteraz zverejňovať informácie. Zatiaľ čo v novom **čl. 5 návrhu zákona** sa už zverejňovanie informácií o činnosti prokuratúry neobjavuje, zdá sa, že tak, ako to vyplýva z nového čl. 135, existuje úsilie o umožnenie poskytnutia väčšieho rozsahu informácií, ako je v súčasnosti možné, a o obmedzenie zákazu poskytovania informácií o menách účastníkov a o obsahu prijatých opatrení. Ustanovenie je však trochu nejasné, keďže rozdiel medzi informáciou o prijatých opatreniach a o obsahu týchto opatrení je skôr obskúrny, prinajmenšom v anglickom preklade. Navyše, zatiaľ čo predošlé pravidlo (posledný bod **bývalého čl. 131**) umožňuje zverejňovanie informácií len v súvislosti s predbežným vyšetrením (hoci zakazujúc zverejňovanie mien tých, ktorí sú zainteresovaní, a obsahu prijatých opatrení), toto obmedzenie v novom návrhu zákona chýba. **Článok 135** vo všeobecnosti ostáva skôr nejasný a budí dojem, že jasný postoj k tomu, ako ďaleko môže alebo by mohla prokuratúra pri poskytovaní informácií verejnosti zájsť, stále chýba.

64. **Článok 149** zavádza nové ustanovenie, ktoré sa týka spolupráce s políciou a ďalšími orgánmi. Ustanovuje konzultačné stretnutia s políciou a ďalšími orgánmi za účelom objasnenia sporných otázok alebo dávania detailných pokynov, ktoré sa musia v individuálnych prípadoch rešpektovať. Podľa všetkého nemá v úmysle zaviesť súhlas príslušníka polície alebo iného funkcionára ako predbežnú podmienku pre pokyny prokurátora v individuálnom prípade (tam, kde má prokurátor právomoc dávať pokyny); avšak predbežná konzultácia môže byť nápomocná a niekedy dokonca aj nevyhnutná.

J. Dohľad nad činnosťou prokurátorov

65. Tieto ustanovenia boli zmenené a celkovým zámerom je objasniť, že dohľad ministerstva spravodlivosti sa vzťahuje len na organizáciu práce a aplikáciu predpisov najmä v oblastiach, akými sú archivácia, uchovávanie úradných záznamov, správne fungovanie či činnosť administratívy, avšak nie na prijímanie rozhodnutí prokurátorov. Zdá sa, že **čl. 159** vo svojom súčasnom znení to ozrejmuje. Vo všeobecnosti je dôležité, aby bola inšpekcia (kontrola)

---

⁵ Pozri CDL-AD(2014)041, bod 50: „Aby tieto interné záruky boli v súlade s požiadavkami právneho štátu, mali by byť spojené so zárukami zodpovednosti vrátane súdneho prieskumu prokurátorských opatrení, prístupnosti a transparentnosti.“

⁶ Predbežné stanovisko, bod 108: „V princípe je hierarchická kontrola v súlade s voľbou Čiernej Hory pre model hierarchicky organizovanej prokuratúry. Priamy výkon právomoci nesmie byť generálnym prokurátorom zneužitý na obídenie záruk na ochranu proti nezákonným pokynom.“

vedená spôsobom, aby zaručila účinné rešpektovanie nezávislosti prokurátorskej činnosti jednotlivých prokurátorov a ich funkčnú imunitu. Odporúča sa, aby táto dôležitá požiadavka bola explicitne ustanovená v návrhu zákona.

66. V tejto súvislosti sa osobitne víta, že odkaz na ministerstvo, ktoré má na starosti žiadosti a sťažnosti na prácu prokurátorov, bol z návrhu zákona vypustený. Bývalý **čl. 156** upravujúci predkladanie dát ministerstvu bol tiež vypustený. Tieto zmeny prispievajú k vítanému objasneniu. Sú zdôraznené novým **čl. 163**, ktorý pre protokol z inšpekcie ustanovuje, aby bol skôr predložený vedúcemu prokuratúry na prijatie nevyhnutných opatrení než ministrom (ako to bolo ustanovené v bývalom **čl. 161**), hoci, samozrejme, ministrom sú tieto protokoly zasielané pre jeho informáciu.

K. Ochrana údajov

67. Ustanovenia o ochrane údajov boli zjednodušené. Pravidlo aplikujúce zákon o ochrane údajov sa tu znovu opakuje a navyše je ustanovený zákaz poskytovania údajov o osobnom a rodinnom živote fyzických osôb a finančnej situácii právnických osôb, o ktorých sa prokurátor dozvedel počas súdneho konania (**čl. 165**). Uvedené sa týka zmeny v **čl. 135**.

L. Prechodné a záverečné ustanovenia

68. Návrh zmeneného zákona predpokladá zachovanie existujúcej rady prokurátorov až do uplynutia jej súčasného funkčného obdobia (**čl. 184**). Toto je v súlade s odporúčaniami Benátskej komisie v iných prípadoch.⁷

69. Pokiaľ ide o prokurátorov (bývalí námestníci prokurátorov), návrh zákona zavádza konečnú lehotu (júl 2015) na ich vymenovanie za výhradnej podmienky ustanovenej v čl. 135i zákona o prokuratúre (v znení zo septembra 2013). Benátska komisia by rada zdôraznila, tak ako tomu bolo v predbežnom stanovisku, že je dôležité, aby tento postup bol v súlade s európskymi štandardmi a najmä so zásadami právnej kontinuity a funkčného obdobia na neobmedzené časové obdobie.

IV. ZÁVERY

70. Benátska komisia víta skutočnosť, že čiernohorská vláda vzala do úvahy mnoho jej odporúčaní vyjadrených v predbežnom stanovisku prijatom na 101. plenárnom zasadnutí v súvislosti so skoršou verziou návrhu zákona o Prokuratúre Čiernej Hory (CDL-AD(2014)042). Zmenený návrh zákona obsahuje významný počet vylepšení, z ktorých väčšina bola zavedená ako reakcia na komentáre Benátskej komisie.

71. Niektoré témy, ktoré Komisia vyzdvihla, však neboli riešené alebo navrhnuté riešenia si ešte vyžadujú vylepšenie. Týka sa to najmä:

- početnosti prokurátorských štruktúr vedúcej niekedy k riziku prekrývania funkcií;
- vo vzťahu k rade prokurátorov:

---

⁷ Pozri CDL-AD(2014)029, Stanovisko k návrhu zmien zákona o Rade prokurátorov Srbska prijaté Benátskou komisiou na jej 100. plenárnom zasadnutí (Rím 10. - 11. október 2014), body 58 - 61.

- postupu pri voľbe rady prokurátorov, najmä potreby zjednodušenia týchto postupov a zabezpečenia spravodlivého a pomerného zastúpenia prvostupňových prokuratúr v rade, ako aj použitia kvalifikovanej väčšiny v prípade voľby laických členov rady;
- rozhodnutia o odvolaní členov rady prokurátorov, ktoré by malo byť prijaté len inými členmi rady bez zainteresovania externých orgánov;
- rôznorodosti funkcií, ktoré má vykonávať rada prokurátorov, a účelnosti niektorých týchto funkcií (ako napríklad vedenie všetkých pohovorov) vykonávaných skôr samotnou radou a bez možnosti ich delegovania;
- potreby lepšieho vysvetlenia niektorých kritérií menovania za prokurátora, ako aj systému preloženia/pridelenia prokurátorov, kde by mala byť poskytnutá možnosť podať sťažnosť proti nútenému preloženiu;
- systému hodnotenia výkonu, kde sa vyžaduje zabezpečenie nezávislejšej hodnotiacej komisie a vylepšenie hodnotiacich kritérií;
- potreby vymenovania prokurátora pre disciplinárne veci spomedzi významných právnikov a opätovného zváženia menovania členov výboru pre disciplinárne veci na návrh generálneho prokurátora.

72. Berúc do úvahy príslušné vylepšenia viacerých ustanovení predošlého návrhu zákona, sa Benátska komisia domnieva, že parlament bude schopný pristúpiť k ďalším vylepšeniam, tak ako boli uvedené vyššie.

73. Benátska komisia ostáva v prípade žiadosti o pomoc orgánom Čiernej Hory k dispozícii.